

Tero Laukkanen
KALAPRIIMA KY
Paloniementie 14 C 11
40250 JYVÄSKYLÄ
P: 0400 – 343301
kalapriima@elisanet.fi

SAARISTOMEREN KYLMÄVERKKO

2.2.2006

SAARISTOMEREN KYLMÄVERKKO

1. ALUKSI

Saaristomeren ammattikalastajat ry määritteli tehtäväksi kalastajien kouluttamisen kalan laatuun painotetusti kylmätekniikan kautta. Avainasemassa on ollut mahdollisimman laajan yksimielisyyden saavuttaminen kehittämiseen liittyvistä seikoista kaikissa toteuttamisen kannalta tärkeitä ryhmissä. Ammattikalastajat ry:n hallitus katsoi laadun kohentamisen alkavan siitä, että kalastajat oivaltavat laadun merkityksen elinkeinonsa kannattavuudelle ja jatkuvuudelle ja kouluttaminen haluttiin alkuvaiheessa keskittää kalastajiin. Sidosryhmiin kohdistunut asiointi on lähtenyt kalastajien aloitteesta ja tarpeesta informoida hankkeiden toteuttamiselle tärkeitä tahoja. Näitä ovat olleet kuntien päättävät elimet ja investointien toteuttamiseen osallistuneet virkamiehet.

Hanke on edennyt kehittämisen mahdollisuuksien arvioinnista kouluttamiseen, edelleen kalastusmatkoihin osallistumiseen, muuhun käytännön työn seuraamiseen ja lopuksi korjaavien investointien ja käytäntöjen suunnitteluun yhdessä kalastajien kanssa ja kuntien avustamiseen niiden toteuttamisessa.

Kalan laadun hoitamisessa aloitettiin kylmätekniikasta, koska sen kuntoon saattaminen on keskeisin osa laatua ja edellyttää investointeja. Hankkeen aikana tuli vastaan muita laatuun vaikuttavia tekijöitä kuten verestys ja kalastuksen aikataulut. Näihin voidaan puuttua, kun kalastajat tämän hankkeen kautta ovat oppineet näkemään laadun yhtenä toiminnan kohteena samalla tavalla kuin kalastuksessa saaliin saamisen.

Yhteenvetona voidaan todeta seuraavaa:

- Kalastajien asenne on ollut myönteinen perustelluille hankkeille
- Hankkeen konkreettisina tuloksina ovat jäähileasemat Taivassaloon ja Merimaskuun
- Käytännön työtä on edelleen kehitettävä. Esimerkiksi verestämisen kehittäminen ammattilaisversioksi on tarpeen
- Silakan rysäkalastuksessa olisi kartoitettava kaikki kokonaislaatuun vaikuttavat tekijät.

2. TAUSTAA

Saaristomeren alueelta tulee yli puolet koko maan suomukalasaaliista. Alue on luonnonolosuhteiltaan edullinen pienillä investoinneilla tapahtuvalle rannikkokalastukselle. Kalan reitti sen liikkuessa mereltä kutupaikoilleen sisäsaaristoon kulkee kapeita salmia ja syvänteitä ja rantaviivaa noudatellen, jolloin saariston muodot toimivat pyydysten luontaisina johdina. Hetkelliset saaliit saattavat rysäpyynnissä olla huomattavasti runsaampia verrattuna muuhun Suomeen. Olosuhteet tukevat kalastuksen kannattavuuden hakemista saaliita lisäämällä ja osaltaan vaikeuttavat kalan laadun hoitamista.

Pyynnissä käytettävät alukset lastataan silakan ja suomukalan rysäpyynnissä täyteen kantavuuteensa. Laadun eteen tehtävät toimenpiteet edellyttävät periaatteellisia muutoksia

kalastuksen suorittamiseen ja toimenpiteiden miettimistä kokonaiskannattavuuden näkökulmasta. Muutokset ovat usein niin suuria että kalastajat eivät selviä niiden suunnittelusta yksin. Tästä on periaatteessa todisteena se, että kalankäsittely Saaristomeren rannikkokalastuksessa on paikoin säilynyt hyvinkin perinteisenä verrattuna muuhun rannikkoon. Periaatteessa kalastuksessa, samalla tavalla kuin muissa elinkeinoissa, kalastajia tulisi tukea oikeiden käytäntöjen kehittämisessä.

Vaikka kalastuksen kannattavuus on nyt hylkeiden ansiosta supistumassa, oli hankkeen alkuaikoina kalastajia lukumääräisesti paljon suhteessa hankkeeseen käytettävissä olevaan rahoitukseen. Yksittäisen kalastajan kanssa käytettävissä oleva aika riitti yhteen koulutustilaisuuteen. Laajempaa suunnittelua ei ehditty tekemään.

Kalan hinta vaihtelee voimakkaasti määrän mukaan ja laadun hintavaikutuksen jäljittäminen selvässäkin tapauksessa ei ole ongelmattonta. Saaliiden ollessa suuria niiden markkinoinnin on tapahduttava pääsääntöisesti suurten tukkujen kautta, jolloin kalastajilla ei ole omakohtaista kosketusta markkinaketjun toimintaan. Laadun kannattavuuden määrittäminen yksittäisen kalastajan näkökulmasta edellyttää tutustumista markkinaketjun toimintaan ja oman toiminnan kehittämistä säilyvyyden tuomien etujen hyödyntämiseksi.

Investointien suorittaminen saaristo-olosuhteissa edellyttää logistiikan kehittämistä kalan ja jään kuljettamisen tapahtuessa vaikeimmissa tapauksissa veneillä ja lauttayhteyksien kautta.

3. SUHTAUTUMINEN KALAN LAATUUN

Kalastajat arvioivat laadun kehittämisen kohtaavan vastustusta. Asiantuntijan näkökulmasta vastustuksen keskeisin syy oli perinteisesti heikot tekniset valmiudet laadun hoitamiseen. Suurimpiin saaliisiin ei ollut käytettävissä riittävästi kylmäkapasiteettia ja saaliin tainnuttamiseen ja verestämiseen ei ollut mahdollisuuksia suomukalan rysäsaaliilla. Puutteet olosuhteissa jarruttivat sitoutumista käytännössä mahdottomaksi koettuun käsittelytekniikkaan. Tästä puutteesta huolimatta suhtautuminen kehittämiseen oli - ja ehkä erityisesti tätä taustaa vasten - hyvinkin myönteistä. Erityisesti kalastajien näkivät käsittelytekniikan kehittymisen mahdolliseksi. Suunnitteilla olevat jääasemat mahdollistivat riittävän jään saatavuuden.

Kävi ilmi että ennakoitua vastustusta ei juurikaan ollut, kun kehittämisessä lähdettiin liikkeelle päivittäisessä kalastuksessa perusteltujen käytäntöjen suunnittelusta ja niiden toimiviksi ja kannattaviksi osoittamisesta. Lähestyttäessä laatua laskennallisesti voitiin osoittaa, että esimerkiksi silakan rysäkalastuksessa voitaisiin pyynnin ja sen jatkona olevan pakastamisen logistiikkaa kehittämällä saada parannettua kalastusmahdollisuuksia ja mahdollisesti helpotettua kalastuksen jatkona olevaa kalan käsittelyä ja saada laadun kehittäminen tuottamaan.

Yleisenä johtopäätöksenä voisi sanoa, että kalastajat ovat suhtautuneet kouluttamiseen myönteisesti ymmärrettyään hankkeen tavoitteet heidän elinkeinonsa kehittämiseksi. Saaristomeren olosuhteet ovat sen verran poikkeavat, että käytäntöjen kehittämiseen kannattaa jatkossakin panostaa.

4. TYÖSKENTELYMENETELMISTÄ

4.1 LAATULUENTO

Keskeisin työkalu tekemisessä on kalan laatuluento. Luennon sisällön teoriaosa on osittain kalan laadun teoriaa tutkimusten valossa ja osaksi se on muotoutunut vastaamaan kalastajien tekemiin kysymyksiin. Luennon idea on olla maallikollekin ymmärrettävä, jolloin kaikille kehittämiseen osallistuville saadaan esitettyä toiminnan idea.

Ulkopuolinen asiantuntija ei voi tietää kaikkia laadun toteuttamisen paikallisia reunaehtoja. Ratkaisuna on ollut näyttää kehitystyön tuloksia vastaavissa tilanteissa videolta ja suunnitella yhdessä kalastajan kanssa hänelle sopivaa ratkaisua. Usein kalastustapahtumaa tulee muuttaa laadun ehdoilla ja parhaassa tapauksessa laadun tekeminen voidaan kehittää aikaisempaa helpommaksi, jolloin alkuperäisen tavoitteen toteutumisen lisäksi tehtävä työ voi helpottua. Verkkokalastuksessa kevyet verkkonvetokoneet vapauttavat kalastajan kädet verestämiseen ja jäähdyttämiseen.

Asioiden esittäminen ymmärrettävällä tavalla helpottaa aiheesta käytävää keskustelua. Yhteistyössä kuntien ja kalakaupan kanssa eri tahojen on kyettävä keskustelemaan ja pohtimaan teemaa yhteisen mielipiteen muodostamiseksi.

Näin kalastajilla on mahdollista keskustella aiheesta heitä tukevien tahojen kanssa ja parhaassa tapauksessa kehittää ideaa edelleen.

Laadun toteuttaminen on yleensä jäänyt jollekin määrätulle tasolle siksi, että sen on katsottu riittäväksi tai käytännössä mahdolliseksi. Liikkeellelähtö kehittämiseen edellyttää teknisten mahdollisuuksien parantamista ja visiota laadun hyödyistä tulevaisuudessa.

Jatkossa laadussa ja säilyvyydessä tulee panostaa aikaisempaa enemmän laadun talouteen eri käytännön tilanteissa. Lisääntynyt käsittelyaika on suoraan taloudellinen etu käsiteltäessä suurempia saaliita

4.2 KALASTUSMATKAT

Saaristomerellä olosuhteet poikkeavat muusta Suomesta ja käytännön kehittämisen ehdoton edellytys oli tutustuminen harjoitettuun kalastukseen ja sen olosuhteisiin. Kalastusta seurattiin erityisesti ahvenen ja silakan rysäpyynnissä. Verkkokalastukseen oli alueella tutustuttu osittain aiemmissa hankkeissa.

Osallistuminen kalastusmatkoihin mahdollisti kalastajien kanssa yhteisen näkemyksen toiminnan kehittämissuunnasta. Saaliin määrän lähestyessä käytetyn aluskoon kantavuutta laadukkaasti toiminnan suunnittelu on erityisen haasteellista ja saattaa edellyttää käytetyn kalankäsittelytekniikan oleellista muuttamista. Käytännössä tämä tarkoittaa silakan rysäkalastuksessa siirtymistä kalan kuljettamiseen vedessä joko tankeissa tai sammioissa jäävedessä. Ahvenen rysäkalastuksen kehittämisessä tarkasteltiin mahdollisuutta ottaa saalis eristettyihin sammioihin jääveteen heti pyynnin yhteydessä, tainnutta ja käyttää lajittelussa erialaisia apuvälineitä. Nyt rysäsaalista kuljetetaan vapaasti käytetyn aluksen ruumassa vaihtelevan paksuisessa kerroksessa kuivana ja usein jäähdyttämättömänä.

4.3 KALASTAJIEN KOULUTTAMINEN

Taivassalossa on Saaristomeren suurin silakan vastaanottaja Länsirannikon kala Oy. Pääosa Saaristomeren suomukalasta kalastetaan Taivassalosta ja sen lähialueilta. Näistä syistä kalastajien kouluttaminen päätettiin aloittaa Taivassalosta. Taivassalosta jatkettiin Kustaviin Rymättylään ja Merimaskuun.

Taivassalon kunta antoi vanhalta terveystalolta tilat hankkeen käyttöön ja tapaamiset taivassalolaisten kalastajien kanssa tilaisuudet voitiin järjestää virka-ajasta riippumatta Taivassalon toimipisteessä. Muutoin koulutus tapahtui yksittäisten kalastajien tapauksissa heidän kotonaan ja suuremmalla joukolla kuntien tiloissa.

Pääammattikalastajien osalta työskentelytavaksi valittiin yksittäisten kalastajien tapaaminen.

Näissä neuvotteluluontoisissa koulutustilaisuuksissa kalastajat pystyivät kertomaan oman käsityksensä suunnitellun kehityksen onnistumisen reunaehdoista, jotka näin voitiin ottaa investointien suunnittelussa ja hallinnoinnissa huomioon.

Periaatteena oli päästä lähelle käytäntöä. Koulutuksen jälkeen oli usein mahdollista käydä katsomassa kalastajien työskentelyolosuhteita ja suunnitella toiminnan kehittämistä yhdessä kalastajien kanssa.

Käytetty aika oli rajallinen ja tämä näkyi vaikeutena suunnitella suurempia muutoksia kalastajien käytännön toimintaan. Kalastuksessa koetaan olevan enemmän muutosvastarintaa kuin muissa elinkeinoissa. Mielestäni tätä muutosvastarintaa ei ole muussa muodossa kuin oikeutettuna epäilyksenä tekniikoitten toimivuutta kohtaan. Toimiviin, työtä helpottaviin toimintamalleihin kalastajat suhtautuvat pääsääntöisesti myönteisesti.

Aiemmissa hankkeissa on havaittu, että vanhasta käytännöstä luopuminen on helpompaa, kun sen tilalle on mahdollista tarjota uusi mielellään onnistuvaksi todettu toimintatapa. Uusien toimintatapojen kehittäminen vie kouluttamisen ja suunnittelun kanssa yli 2 vuotta niin, että siihen ollaan valmiita siirtymään.

Kalastajien sisäistettyä kalan laadun tarpeen he arvioivat aikaisempaa toimintaansa ja päällimmäiseksi nousi jään puute keväällä suurimpien saaliiden aikaan. Kylmäketjujen toteuttamisen edellytykseksi nähtiin riittävän jääntuotannon käynnistäminen.

Seuraavaksi vaiheeksi katsottiin kuntien informoiminen jääntuotannon käynnistämiseksi ja myös kalakaupalle haluttiin kertoa laadun merkityksestä kaupan ketjussa.

4.4 KUNTIEN INFORMOIMINEN

Kunnan edustajien informointi tapahtui osittain yhdessä kalastajien kanssa tai vieraillemalla kuntien päättävien elinten kokouksissa.

Jäähileasemahankkeet Taivassalossa ja Merimaskussa edellyttivät erityisen tiivistä yhteydenpitoa hankkeiden toteuttamisesta vastaaviin kunnan edustajiin. Merimaskun jääasema suunniteltiin korostetusti useamman kunnan kalastajien yhteiseen käyttöön ja

liikkeellelähtövaiheessa tämä edellytti erilaisten jääntuotannon vaihtoehtojen tarkastelua hankkeen avainkuntien Merimaskun ja Rymättylän kanssa.

Taivassaloon ja Merimaskuun saatiin yhteistyössä kuntien kanssa jäähileasemat.

4.5 KEHITTÄMISSELVITYKSET

Kalastusta koskevaa päätöksentekoon osallistuu useita tahoja, joilla ei ole omakohtaista kokemusta itse ammatista ja sen vaatimuksista.

Kalastajien ja heidän sidosryhmiensä yhteisen mielipiteen löytämiseksi tehtiin kehittämisselvityksiä suunnitelluista satamainvestoinneista, kalastuksen investoinneista ja kalankäsittelymenetelmien kehittämisestä.

Jääasemien avainhintasuositus
Taivassalon jääasema suunnitelma
Tuomaraisten sataman kehittäminen
Käldingen kalasataman kehittäminen
Granvikin kalasataman kehittäminen
Rysäsilakan jäähdyttäminen
Ahvenen kalastuksen kehittäminen
Säkänsalmen kalasataman kehittäminen
Merimaskun jäähileasema

Kehittämisselvityksiin koottiin kalastajien näkemyksiä kirjalliseen muotoon ja arvioitiin teknistä toteuttamista.

5. KEHITTÄMISMAHDOLLISUUKSIEN ARVIOINNIT

Osassa kouluttamisen kohteita työ painottui kehittämisen arvionteihin lähinnä käytettävissä olevan ajan lyhyydestä johtuen. Näitä kohteita ovat Houtskari, Kemiön saari, Granvikin kalasatama Paraisilla ja Käldingen kalasatama .

Houtskarissa käytiin kalan laadun toteuttamista läpi kalastajien ja kunnan edustajien kanssa. Tilaisuuden johtopäätöksenä oli kylmiön ja jäähileaseman sisältävän kala-aseman suunnitteleminen Lähtötilanteessa kalaa säilytettiin odottamassa kalankeräilyautoa. Hankkeessa päästiin niin pitkälle, että asemaa suunniteltiin ja sijaintipaikasta sovittiin alustavasti. Suunnittelutoimiston kanssa pidettiin aiheesta yksi tilaisuus, jonka pohjalta valmistuivat aseman piirustukset. Hankkeen toteuttaminen viivästyi, koska alueella toimiva kalankasvattamo lopetti toimintansa ja toiminnan siirtämistä harkittiin näin vapautuneisiin tiloihin. Yhdessä useamman sijaintipaikan kanssa tämä pitkitti suunnittelua ja kariutti käytännön toteuttamisen. Hanketta olisi pitänyt seurata tiiviimmin ja esittää toteutukseen myös halvempaa vaihtoehtoa, joka olisi nähtävästi toteutunut varmemmin Pääasia olisi ollut, että entisen henkilöauton eristämätön peräkärry olisi korvattu kalansäilytyspaikkana edes kylmiöllä.

Granvikin kalasataman investoinnista oli ollut aikaisemmin suunnitelmat kylmiöstä ja jäähileasemasta. Suunnitelmat olivat jääneet toteuttamatta kalliina ja vaikeina sijoittaa

pienelle ranta-alueelle. Paraisilla pidettiin tilaisuus paikallisille kalastajille kalan laadusta ja tilaisuuden yhteydessä keskusteltiin Källdingen kalasataman kehittämisen lisäksi Granvikin satamasta. Granvikiin suunniteltiin porrastettuja investointeja alkaen nosturista ja jään säilyttämiseen soveltuvista sammioista. Kalastusalueen edustaja piti mahdollisena investoinnin rahoittamista osittain kalastusalueen toimesta ja Paraisten kaupungin edustaja piti mahdollisena myös kaupungin osallistumista hankkeeseen. Vastuu hankkeesta siirtyi Åbolands Fiskarförbundille ja osittain heidän aloitteestaan Paraisten kalastusalue on hankkinut kalastajille 30 eristettyä sammiota. Investointi on erittäin hyvä tapa lähestyä hajanaisen alueen kylmäverkon rakentamista ja kattaa enemmän kalastajia kuin yhden kalasataman käyttäjät.

Källdingen kalasataman jäähileasema koostuu tällä hetkellä jääkoneesta ja sen alla olevasta eristetyistä sammioista. Aseman toimintaa suunniteltiin tehostettavaksi lisäämällä varastokapasiteettia joko hankkimalla lisää eristettyjä sammiota tai nostamalla kone nykyisen tilan katolle ja tekemällä alle eristetty jäävarasto. Näillä toimenpiteillä jääaseman tehoa on mahdollista nostaa ja hoitaa aseman avulla esimerkiksi Källdingen jäähuolto. Hankkeesta on tehty alustavat suunnitelmat. Jääaseman kehittämisen tarve korostuu kalastajien hankittua sammioita, joilla on mahdollista hakea jäätä suuremmissa erissä, jolloin yksi varastona oleva sammio jää liian pieneksi

Kemiön saarella kalastajilla on kaksi jääasemaa, joista uudempi on Kemiön keskustassa. Västanfjärdissä olevan aseman jääkone on käyttöikänsä päässä Investoinnit ovat periaatteessa kunnossa, mutta niiden avulla mahdollista kylmäketjua ei käytetä täysipainoisesti hyväksi. Kylmiötä ei pidetä päällä, koska kalastajat tuovat kalansa sinne juuri ennen keräilyauton saapumista. Kemiön saarella keskusteltiin n 5 kalastajan kanssa ja Kemiön asemaa hoitavan kalastajan kanssa käytiin kalan laatua tarkemmin läpi ja pohdittiin kehittämisen mahdollisuuksia. Tällä kalastajalla oli myös oma jääkone ja hän katsoi tämän yhdessä Kemiön koneen kanssa riittävän hänelle. Muiden kalastajien kohdalta ehdittiin aiheesta vain keskustella.

Dragsfjärdissä jalostustoimintaa ja vähittäismyyntiä harjoittava kalastaja katsoi voivansa käyttää myös muiden kalastajien saalista, mutta oli tätä yrittäessään kohdannut laatuongelmia ja tyytynyt jalostamaan vain itse kalastamaansa saalista.

6. KEHITETTÄVÄT ASIAT

6.1 KALAN LAATU

Hankkeen aikana koulutettiin kalastajia kalan laatuun lähinnä kylmäverkon näkökulmasta. Muihin laatuun vaikuttaviin tekijöihin ei ehditty paneutumaan toteuttamiseen saakka ja niissä saattaisi olla jatkossa kehittämisen mahdollisuuksia.

6.2 KALAN VERESTÄMINEN

Kalan verestämisestä on olemassa nk. viralliset ohjeet, joiden mukaan kalan kidusvaltimo katkaistaan veitsellä. Tämän kalankäsittelyohjeen kuvien mukaista käytäntöä ei aina ole mahdollista tehdä Käytännössä kalastajat käyttävät hyvin erilaisia verestämistapoja ja suuremmilla kalamäärillä yleisin lienee muutaman kiduskaaren repäisy sormella. Kaikissa

kalastusmuodoissa ei verestäminen ole nykytekniikalla mahdollista. Suomukalan rysäsaaliit ovat esimerkiksi niin suuria ettei niissä voi verestää edes osaa saaliista.

Verestämistapoja ja niihin liittyvää kalan käsittelyä tulisi selvittää niin että useimpiin kalastusmuotoihin voitaisiin tarjota optimaalinen käytännössä toimiva verestystapa.

6.3 SAALIIN TAINNUTTAMINEN

Kalastettaessa Kalamassakokeiluun tarvittavaa lahnaa koki kalastaja sekä verestämisen että tainnuttamisen haasteelliseksi tehtäväksi kookkaalle elävälle lahnalle. Verestäminen nopeutuisi oleellisesti jos suurempia määriä saalista olisi mahdollista tainnuttaa kerralla. Tainnuttamisen ajateltiin nopeuttavan koko kalankäsittelyprosessia ja säästävän työtä. Tainnuttamismenetelmäksi suunnittelimme sähköä. Vastaava 24 v virralla toimiva tainnutusmenetelmä on käytössä kirjolohella.

Tainnuttamiseen on mahdollista käyttää myös jäävettä, joka rauhoittaa kalaa ennen käsittelyä

Saaliin tainnuttaminen suomukalan rysäpyynnissä
Saaliin kuljettaminen silakan rysäpyynnissä

7. TAHOT JOIDEN KANSSA HANKKEEN AIKANA ON KESKUSTELTU

KALASTAJAT

Eloranta, Antero	Rymättylä
Eskelinen, Heikki	Turku
Hellbom Heidi	Parainen
Hermansson Jörgen	Parainen
Ilmalahti, Janne	Rymättylä
Ilmalahti, Juhani	Rymättylä
Ilmalahti, Veikko	Rymättylä
Johansson, Ismo	Parainen
Johtela, Erik	Taivassalo
Kleemola Esa	Taivassalo
Kantonen, Kari	Rymättylä
Koskinen, Jari	Rymättylä
Kosonen, Paavo	Taivassalo
Laine, Jari	Taivassalo
Lehtinen, Seppo	Kustavi
Leinonen, Anssi	Rymättylä
Lindström, Rauno	Taivassalo
Lindström, Teijo	Taivassalo

Linnasaari, Tuomo	Kustavi	
Linnasaari, Veikko	Kustavi	
Luotonen, Tapio	Taivassalo	
Marjunen, Timo	Taivassalo	
Marjunen, Santtu	Taivassalo	
Merikaita, Ilkka	Merimasku	
Mickelson Roine	Parainen	
Mickelson Marina	Parainen	
Mild Jouko	Rymättylä	
Mäkinen Mika	Taivassalo	
Nieminen, Jari	Kustavi	
Nieminen, Jouni	Kustavi	
Oksanen Ari		Parainen
Pihlasto, Kaarlo	Rymättylä	
Raivonen, Hannu	Taivassalo	
Rantakari, Ari	Rymättylä	
Rosin, Bo- Erik	Parainen	
Rosin, Per-Erik	Parainen	
Salonen, Reima	Taivassalo	
Sahlsten, Olavi	Merimasku	
Sahlsten, Erkki	Merimasku	
Simola, Hannu	Lokalahti	
Tamminen	Naantali	
Törnblom, Helge	Rymättylä	
Uotila, Eero	Taivassalo	
Uotila, Anja	Taivassalo	
Vainio, Liisa	Taivassalo	
Vennström Håkan	Kemiö	
Vihinen Vesa	Kaarina	
Virtanen, Tapani	Kustavi	
Winkvist Ralf	Parainen	
Winkvist Rea	Parainen	
Winkvist Viola	Parainen	
Winkvist Krister	Parainen	

Listauksesta puuttuu n. 15 tilaisuudessa mukana ollutta ruotsinkielisen alueen kalastajaa.

KALAKAUPPIAAT

Kalarannan Vihannes	Tapio Haijanen
Saaristomeren Kala	Jussi Salminen
Länsirannikon kala	Anssi Päivärinta

Kauppatori Kalapojat
Martin Kala
Saariston jäädyttämö Kustavi
Varsinais-Suomen kalatukku
Kalaset
Kalastaja Tammisen torimyynti

Tero Kantonen
Jarmo Hakala
Kimmo Jokinen, Kurokallio

MUUT

Jalas, Heikki
Riskä, Anders
Piipanoja, Kalle
Mattsson, Kaj
Santalahti, Samuli
L-S Kalatalouskeskus

Tuottajajärjestö
Saaristotuote - hanke
Åbolands fiskarförbund
Merimaskun kunnanhallitus

Paasio Jarmo
Kauppinen
Salmon Farm Kasnäs
Ojala, Harri
Öhman, Sten
Pohjaranta Oy

Huurre Oy
Huurre Oy
Saaristomeren kehittämiskeskus
Merimaskun kunta
Taivassalon sataman kuljettimet

Turun kaupungin Terveystarkastajat 6 henkilöä
Karvinen, Veikko
Gustafsson, Timars

Turun yliopisto
Timars AB

KUNNAT KOULUTUSTILAISUUDET JA NEUVOTTELUT

Taivassalon kunnanhallitus
Merimaskun kunnanhallitus
Kustavin kunnanhallitus
Velkuan kunta 2 kalastajaa (Raimo Lehtimaa) Terveystarkastaja ja kunnanjohtaja
Nauvon kunta kunnanjohtaja
Korppoon kunta kunnanjohtaja
Askaisten kunta kunnanjohtaja
Paraisten kaupunki kaupunginjohtaja
Kemiön kunta maataloussihteeri ja ympäristösihteeri
Merikarvian kunta elinkeinoasiamies

LAAJEMMAT KOULUTUSTILAISUUDET

Neuvottelu taivassalon investoinneista Taivassalon kalastajien kanssa 8 kalastajaa
Kalakauppias Tapio Haijasen kevätkauden avaus 40 kalastajaa Vehmaalta, Taivassalosta, Askaisista, Rymättylästä, Kustavista.
Houtskarın koulutustilaisuus 10 kalastajaa kunnanjohtaja ja kalastusalueen puheenjohtaja
Rymättylässä kalastajatilaisuus Helge Törnblom, Jouko Mild, Kari Kantonen, Jari Koskinen, Maataloussihteeri ja Kunnanjohtaja

Tilaisuus Haapalan rannassa Yhteyslautan autokannella Janne Ilmalahti, Veikko Ilmalahti, Juhani Ilmalahti, Kaarlo Pihlasto ja lauttaa kuljettanut Pekka Jokinen
Dragsfjärdin kunnan saaristolautakunta
Dragsfjärdin kalastusalueen hallitus ja Kaij Mattson
Paraisilla Granvikin kalasatamasta 15 kalastajaa Olav Granström ja Kaij Mattson
Rymättylän kalanlaatutilaisuus 15 kalastajaa ja kunnan edustajat
Merikarvian laatutilaisuus Onni Välisalo, Juha Välisalo, Ari Uusimäki, Esapekka Uusimäki, Reijo